

דירת דופלקס ברמת גן משלבת ישן
 וחדש, יקר וזול, קלאסי ומודרני.
 "הכל עניין של מינונים", מסבירה
 המעצבת טלי רוזנשטיין
 חגית ששר | צילום: שי אפשטיין

מסקנדינביה באהבה

הדיירים: משפחה עם שני ילדים בני 14 ו-7. בעלת הדירה, המעצבת טלי רוזנשטיין, עיצבה את הבית יחד עם רקפת גולדפרב, שותפתה לסטודיו 'הום סטיילינג'.

הבית: בן 50 שנה לפחות. במקור דירת שיקון בבניין דו-קומתי בשכונת יוקרה ברמת גן. גודל הבית המקורי היה 60 מטרים אך במהלך השיפוץ הורחבה קומת הכניסה והדירה הפכה לדופלקס. שטח הגג נוצל להוספת קומה למגורים ומרפסת גדולה. כיום גודל הבית הוא כ-200 מ"ר.

בקומת הכניסה נמצאים המטבח, פינת האוכל, הסלון, חדר העבודה, שירותי האורחים, חדר רחצה לילדים ושני חדרי שינה לילדים. בקומה השנייה נמצאת קומת הורים והיא כוללת חדר שינה, חדר רחצה, חדר עבודה קטן ויציאה למרפסת גג גדולה.

קונספט עיצובי: "בגובה העיניים", כפי

שמגדירה זאת רוזנשטיין. "היה לנו חשוב לעצב בית שנותן תחושה נינוחה. בית שגרים בו ולא מוזיאון". הקונספט אינו נשען על סגנון אחד אלא מערבת בין אוריינטלי למערבי, בין ישן לחדש ובין מודרני לקלאסי. כך, בדירה ניתן למצוא פריטים שנקנו ב'הביטאוט' או אצל מעצבים נחשבים, לצד פריטים מ'איקאה' ואפילו משוק הפשפשים. "אני אוהבת לשלב", אומרת רוזנשטיין. סגנון נוסף שמשולב בדירה הוא הסגנון הסקנדינבי. "זהו סגנון שיש בו פשטות, אבל הוא אינו קר כי משולב בו עץ", מסבירה רוזנשטיין.

תהליך הבניה: לפני 14 שנה בוצע שיפוץ ראשון בדירה והיא הותאמה למשפחה. לפני כחצי שנה נעשה שדרוג שכלל הוספת פריטי נגרות, מטבח, אמבטיות, חיפויים לגופי תאורה, פריטי ריהוט, טקסטיל ואביזרים. כל התהליך נמשך כשלושה חודשים.

הכורסה עשויה מבד קורדרוי בגווני ירקרק- חום. זהו צבע ניטרלי שנועד להשתלב עם הספה האדומה

הסלון: "בסלון אין קירות ומה שתוחם אותו אלו פריטי הריהוט והשטיחים", אומרת רוזנשטיין. השולחן ויחידת האחסון תוכננו ונבנו על ידי נגר. שאר פריטי הריהוט נקנו ב'הביטאוט' ואצל מעצב הרהיטים אריק בן שמחון. השטיחים הם של אלי ששון. הספה האדומה דומיננטית במרחב והצבע נבחר דווקא בשל היותו לא טרנדי. "למרות שהצבע האדום אופנתי, הספה לא טרנדית וגם בעוד 20 שנה היא תהיה עדכנית", אומרת רוזנשטיין. הכורסה עשויה מבד קורדרוי בגווני ירקרק-חום. זהו צבע ניטרלי שנועד להשתלב עם הספה האדומה, שלדברי רוזנשטיין "גונבת את ההצגה".

כיוון שבעלת הבית אלרגית לקרדית אבק הבית, התריסים הוונציאניים מחליפים את הווילונות ונותנים מראה קליל ואוורירי. "החלון הוא למעשה חלון ויטרינה גדול עם מסגרת עץ. השילוב של תריס העץ משלים את המראה", אומרת רוזנשטיין, באמצעות התריסים, ויסות האור נעשה בצורה

נכונה יותר. המראה שמתקבל הוא מראה סקנדינבי של עץ אורן בהיר".

המטבח: לפני השיפוץ היה המטבח בצבע בוק. לפני כשלוש שנים נצבע המטבח באפור, הידיות הוחלפו והתקבל מראה אחר, עכשווי יותר. כיוון שהמטבח היה גדול למדי, לא היה צורך בהוספת ארונות עליונים. "היום בונים מטבחים קטנים ואין ברירה אלא להוסיף ארונות עליונים שיוצרים מראה כבד יותר. כשאפשר לבנות ארונות תחתונים בלבד, המראה שמתקבל יפה יותר", מסבירה המעצבת. היחידות העליונות היחידות במטבח הן מדפי התבלינים ומתקן לייבוש כלים שנעשו אצל נגר. במטבח דלפק גבוה ורחב שמאפשר ישיבה משני צדיו. כיסאות הבר וגופי התאורה נרכשו ב'איקאה'.

פינת אוכל: בעלת הבית מגדירה אותה כמרכז הבית. המקום שבו יושבים ושותים קפה

כך תעצבו נכון לפי טלי רוזנשטיין

- לא להיבהל מבעיות שצצות בזמן הבנייה. דווקא היהתקלותי בכל פרויקט הן אלו שיוצרות את האתגר העיצובי.
- לא לקחת גימיקים לבית. נסו להתחבר עם מה שטוב ונכון לכם. לא כל מה שהחברים עשו מתאים גם לכם, הדירה שלכם היא לא דירה לדוגמה. בדירה שלכם צריך להיות מגע אישי ולכן חשוב להתחבר למה שטוב ונכון לכם.
- שוק הפשפשים הוא מקום טוב למצוא בו דברים שייתנו את האווירה והסטיילינג של הבית שלכם.
- כשעובדים עם מעצבים, כדאי לסמוך עליהם. הם יודעים את העבודה והם יכולים להוביל ולשפר את מראה הבית.
- בדרך כלל נכון יותר לבנות את הדברים שכבה על שכבה. כלומר, להחליט באופן כללי מה הקונספט, אבל לגלות גמישות. אם רואים פריט מעניין, לשלב אותו. בנוסף, חשוב לתת לתהליך להמשיך להתפתח באופן טבעי ולזרום בנעימות.
- בגדול, נכון לשלב בריהוט פריטים שיהיו נכונים תמיד. אני לא נגד טרנדים, אבל חשוב לזכור שלא הם מנהלים אותנו. אפשר לשים גוף תאורה אופנתי, אבל ספה וכורסאות לא צריכים להיות טרנדיים.
- לא לקנות סטים. הרעיון הוא לא להעתיק אולמות תצוגה, אלא לעשות בחירות וחיבורים אישיים.

הספרייה מסודרת לפי צבעי הספרים ולא לפי נושאים. זה מקל על מציאת הספר המבוקש

באמצעות תקרת העץ שנצבעה בלבן באזור המנוחה. כל החדר מבוסס על שילוב גווני לבן ועץ. בחדר חלון זכוכית שמשקיף לנוף פתוח וירוק. "בלילה אפשר לראות את אורות העיר, אבל ביום החלון הופך לסוג של חממה, כיוון שהוא ממוקם בצד מזרח. היה צורך בהצללה טובה ולכן תליתי תריס מיקדו. החוץ נכנס פנימה ונותן הרגשה של צימר". המיטה נעשתה אצל נגר וגב המיטה שנרכש בנפרד, עשוי בד ומשולב מסגרת. כיוון שאין בחדר מספיק קירות, חלק מהמראה העכשווי הוא הנחת התמונות על הרצפה. "זה נותן אווירה יותר משחררת וזה גם טרנד נחמד שיכול להשתנות". יציאה למרפסת אפשרית גם מכיוון המדרגות וגם מחדר השינה.

הפריט האהוב: הספה האדומה. "היא מושכת תשומת לב ויש בה נועזות ומצד שני היא מלבנית, צעירה ופשוטה. לא יותר מדי מתחכמת ומתגנדרת".

אדריכלים ומעצבי פנים המעוניינים להשתתף במדור, מוזמנים לפנות לחגית ששר במייל: nssr@zahav.net.il

עם חברה, לקוחות או עם הילדים שמכינים שיעורים. שולחן האוכל עשוי אלון מבוקע ואין לו הרחבה. "אם צריך להרחיב, מוסיפים שני 'חמורים' ופלטה מתאימה", צוחקת המעצבת. הכיסאות נקנו אצל 'קסטיאל' לפני שנים רבות ולאחרונה נוספו אליהם שני כיסאות קולוניאליים מתקופת המנדט הבריטי שנקנו בשוק הפשפשים.

הספרייה: מסודרת לפי צבעי הספרים ולא לפי נושאים. "כשאנחנו מחפשים ספר, המראה של הספר מקל בחיפוש ולכן יש היגיון בחלוקה על פי צבעים. המראה שמתקבל הוא כמו תמונה".

חדרי רחצה: בשני חדרי הרחצה נעשו הארונות נעשו אצל אותו הנגר. הצבע המקורי היה בוק שנצבע באפור. כמו המטבח, גם חדרי הרחצה גדולים. "התפיסה שלנו היא שאנשים נמצאים די הרבה בחדר הרחצה ולכן החדר לא צריך להיות קטן מדי וקלסטרופובי". בחדר האמבטיה נמצאת גם יחידת הכביסה: מכונת כביסה וארון שירות.

יחידת הורים: מחולקת לאזור שינה ואזור מנוחה. החלוקה בין שני החללים נעשתה